

[Aksel Larsen.]

Her staar vi overfor den økonomisk og materielt omtrent daarligst stillede Kategori af de Mennesker, der beskæftiger sig med Sygepleje, og det er da klart, at der maa gøres noget for at forbedre deres Kaar. Hvis man vil tage det i lidt mere udvidet Forstand, kan man sige, at det absolut kun kan være i de syges Interesse, og at det derfor er ganske naturligt, at Sygeplejerskerne sørger for og arbejder paa at udbygge deres faglige Sammenslutning, saaledes at den virkelig bliver i Stand til at varetage deres Interesser.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal ikke komme ind paa alle de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit fremsatte, da jeg baade ved første og anden Behandling har haft Lejlighed dertil. Men det ærede Medlem rettede et Par direkte Spørgsmaal til mig, bl. a. hvilken Betydning der skulde lægges i Bemærkningerne i Betænkningen om, at der ikke i Lovforslaget var Grundlag for at skelne mellem de almindelige Sygehuse og Sygehuse, der øver deres Virksomhed paa et særligt religiøst Grundlag. Jeg skal hertil sige, at Bemærkningen tager Sigte paa en Udtalelse ved første Behandling fra konservativ Side om, at man gik ud fra som givet, at denne Lov ikke paa nogen Maade kunde være virkende til at give Sygehuse, der hviler paa et særligt religiøst Grundlag, en Særstilling, en ugunstigere Stilling paa noget Omraade som Uddannelsessted eller paa anden Maade, at der i det hele taget ikke i Kraft af denne Lov skulde kunne tænkes en Indgriben af den Art paa noget Punkt. Det er det, jeg har bekræftet gennem de omtalte Bemærkninger i Betænkningen.

Dernæst spurgte det ærede Medlem mig om, hvilke Konsekvenser det kunde tænkes at faa for Sygehuse, at der oprettes denne Stilling som tilforordnet. Jeg skal hertil sige, at Sundhedsstyrelsens Stilling og Kompetence, efter at denne tilforordnede er kommet, vil være nøjagtig den samme som før. Betydningen af Stillingens Oprettelse er kun den, at Sundhedsstyrelsen herigennem faar en Raadgiver, der sætter den i Stand til paa alle de Omraader, det her drejer sig om, paa den bedst mulige Maade at træffe sine Afgørelser.

Inger Gautier Schmit: Jeg takker den højtærede Minister for disse Udtalelser,

men saadan som Udtalelserne faldt om Diakonissestiftelserne, maa jeg mene, det havde været bedre, om det havde været klarere udtrykt i Betænkningen, idet denne netop, hvis man ikke kender hele Forhistorien, giver Udtryk for, at Diakonissestiftelserne skal underlægges ganske det samme Tilsyn som de øvrige Hospitaler og Sygehuse. Og det maa jeg finde ikke er heldigt; der maatte hellere have staaet noget om, at de Sygehuse, der drives paa religiøst Grundlag, ikke i nævneværdig Grad vil blive underlagt det Tilsyn, som ellers bliver øvet med de almindelige Sygehuse rundt omkring. Dette havde været mere betryggende.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal om, hvad der vilde ske med Hensyn til Indberetningerne fra den Konsulent, som efter Forslaget vil blive udsendt til Sygehuse, udtalte Ministeren, at Sundhedsstyrelsen paa bedst mulig Maade vilde handle efter de Indberetninger, som blev givet af vedkommende. Men dette udelukker jo ingenlunde, hvad jeg antydede, at det kan føre til ret vidtgaende Ændringer, thi hvis disse Indberetninger efter Sundhedsstyrelsens hele Opfattelse ikke er tilfredsstillende, maa Sundhedsstyrelsen tage det næste Skridt, at henstille til disse Sygehuse at ændre deres Forhold, hvilket alligevel i Tidens Løb kan tænkes at medføre ret store Konsekvenser.

Baade det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt og det ærede Medlem Fru Helga Larsen udtalte, at der skal gives en Autorisation paa Grundlag af en 3-aarig Uddannelse. Det er netop det, vi fra vor Side gør. Vi giver en saadan efter vort Ændringsforslag, det vil jeg bestemt hævde. Det kan ikke nytte, at man bliver ved at gentage, at man vil give mere paa dette Omraade end vi, thi det er ikke Tilfældet. Vi vil ogsaa give et saadant Bevis for en 3-aarig Uddannelse; det kan man ikke fratage os. Den nuværende Eksamination, som det ærede Medlem Fru Helga Larsen talte om, er ikke noget i mindste Maade tilsvarende til det, vi foreslaar, thi den er ikke lovfæstet, deri ligger den meget store Forskel.

Saa vil jeg takke det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen for hans uforbeholdne Udtalelse om, at han vil stemme for Loven, fordi den tjener til, at Sygeplejerskerne kan danne den faglige Sammenslutning, som han mener de endnu ikke fuldt ud har faaet dannet. Herigennem giver det ærede Medlem netop Udtryk for det, der er Grunden til, at vi ikke vil stemme for Lovforslaget, idet vi